

С.-ПЕТЕРСБУРГСКИ ДОГОВОРЪ

*Подписанъ на 26 Априль (9 Май) 1913 година въ с. градъ *)*

Посланишката Конференция, събрана въ С.-Петербургъ, подъ председателството на Имперския Министъръ на Външ. Работи въ Русия и съ участието на Посланниците на Германия, Англия, Австро-Унгария, Италия и Франция, за да се произнесатъ върху възникналия между Българското и Румжнското Правителство относно южната Добруджанска граница споръ, следъ като разгледа румжнските искания и направенитѣ отъ България отстъпки,

срокъ отъ 3 месеца отъ днесъ, граничното трасе. Въ случай на нужда, тя може да изиска вещи лица показани отъ Силитѣ-посредници.

2. Румжнското Правителство ще даде обезщетение на тия български поданици живущи въ Силистра или територията обгърната отъ новата граница, които въ шесть месеченъ срокъ отъ деня на настоящето решение заявятъ, че желаятъ да напуснатъ града или гореозначената територия.

Една Смесена Комисия ще опредѣли въ срокъ отъ шесть месеца, отъ датата на настоящето решение, зо-

гарски територии, и то когато тия училища се посещаватъ отъ куцовлашки деца и да позволятъ основаването на едно Епископство за тия куцовлаци, съ право щото тия културни институти да могатъ да получаватъ, подъ надзора на Българското Правителство, субвенции (помощи) отъ Румжнското такова“.

Преди да се приключи, Конференцията изказва задоволството си отъ взетото отъ България решение да

РЕШИ:

1. Градъ Силистра да се отстъпи на Румжния. Новата румжно-българска граница да започне отъ една точка на Дунава, приблизително 3 километра заедно съ периферията (окраинната) на Силистра, пресичайки шосето за Шуменъ, после това за Варна, тоже на около 3 километра отъ окраинната на града и влезе въ сегашната граница.

Една смѣсена Българо-Румжнска Комисия ще установи на мѣстото, въ

ната въ вътрешността на която на България се запрещава да строи укрепления и се задължава да разруши тия, които се намиратъ въ нея.

При нужда тя може да изиска вещи лица показани отъ Силитѣ-посредници.

4. Конференцията отбелѣзва направената отъ българския делегатъ въ Лондонъ и записана въ протокола отъ 16/29 Януарий 1913 година декларация, по силата на която „България се съгласява да даде автономия на Куцовлашкитѣ училища и църкви, намиращи се въ бждащитѣ бъл-

подържа и заякчи своитѣ приятелски връзки съ Румжния. Предъ видъ на това решение, което така много помогна на нейната задача, Конференцията е убедена, че Силитѣ ще поблагодарятъ на България за жертвитѣ, които тя е направила.

Изготвено въ 8 екземпляра въ С.-Петербургъ на 26 Априль (9 Май) 1913 година.

(Следватъ подписитѣ).